

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:18
מוצאי שב"ק.....5:45
שיעורים כסדרן
נ"ך.....משלי ט"ו
בבלי.....נדה ל"א
ירושלמי.....שבת פ"א
תוספתא.....מנחות ח'
רמב"ם.....מכירה ב'

שעה 9, גליון 9 (423)

פרשת חיי שרה, כ"ה חשוון, עברכים חודש כסלו, שנת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דער ציילט

זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות

א איד דארף זיך שטענדיג זארגן פאר א צווייטן איד, צו זען אויב יענער האט אלעס וואס ער דארף. און אויב האט יענער נישט, דארף מען זען מיט וואס ער קען יענעם ארויסהעלפן אין זיין פראבלעם.

מענטשן האבן זיך ליב צו זארגן פאר יענעמ'ס רוחניות, זיכער צו מאכן אז יענער טוט טאקע נאר וואס עס איז אויסגעהאלטן. דאס איז אבער זייער נישט ריכטיג. אונדא דארף מען פרובירן מחזק צו זיין א צווייטן, אים צו זאגן גוטע ווערטער און אזוי אים העלפן אז ער זאל מצליח זיין אויך ברוחניות, דער עיקר דארף מען זיך אבער זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות. און זיך מוסר נפש זיין צו העלפן און צו טון א טובה פאר א צווייטן איד.

ביי מוהרא"ש אין שול איז אמאל געווען א איד א גרויסער ארימאן, ער האט געבעד געהאט א שווער לעבן און ער זיך זייער געמוטשעט מיט פארשידענע צרות, ער איז געווען פארזינקען אין חובות און מען האט אים שוין ממש געוואלט ארויסווארפן פון זיין

א גוט ווארט

אויף זיין פראגע וועגן שמיירת עינים וכו';
פעדעס מאל פאר דו גייסט ארויס פון שטוב זאלסטו זיך שטעלן ביי די מזוזה, לייג זיין הענט אויף די מזוזה און בעט די ווערטער: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קענען היטן מייע אונג, איך זאל נישט נכשל ווערן אין קוקן וואו מען טאר נישט, הייליגער באשעפער העלף איך זאל צוריק קומען בשלום", און זאג דעם פסוק: "הו אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר נכיון", וואס דאס איז מסוגל צו האבן ריינע אונג, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות ראיה, חלק ב, סימן ט): "כשאדם יוצא לשוק ומתגרא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים נפות, יאמר הפסוק "הו אראלם צעקו חוצה" וכו', ועל ידי זה ינצל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נכשל ווערן - ווען מען גייט אין גאס - מיט ראיות אסורות זאל מען זאגן פאר מען גייט ארויס פון שטוב דעם אויבנדערמאנטן פסוק, דורך דעם וועט ער געראטעוועט ווערן.

(עצתו אמנה ושלח תשי"ח)

א מעשה אויף די פרשה

ווישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באוני כני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לפחר

איינער האט אמאל געזאגט פאר ר' נתן אז זיין טאטע האט אים איבערגעלאזט א ירושה פון טויזנט גאלדענע רענדלעך, האט אים ר' נתן זכרונו לברכה געזאגט: "האסטו טויזנט טויטן"; ווייל געלט איז נאר א קאפ פארררייעניש, א מענטש וואס לייגט אונעק געלט, ווערט נאר פון דעם דעפרעסט, אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כג): "ועל כן אלו המשקעים במזון כל מה שיש לו עשירות יותר, יש לו דאגות ועצבות ומרה שחורה ביותר", די אלע וואס זענען אריין געטון אין געלט, ווי מער געלט זיי האבן, זענען זיי מער פארדאנה'ט, מער דעפרעסט, און מער מרה שחורה דיג, ווייל געלט מאכט א מענטש דעפרעסט. געלט העלפט נישט דעם מענטש, נאר דער אייבערשטער העלפט א מענטש. רעד זיך נישט אין אז אויב דו וועסט האבן א וועקענעלייגט געלט וועסטו האבן א בעסערע לעבן, נאר אויב דו וועסט רעדן צום אייבערשטן, דעמאלט וועסטו האבן א בעסערע לעבן.

דער הייליגער רבי האט געהאט זייער גרויסע תלמידים, איינע פון די תלמידים איז געווען ר' שמואל אייזיק זכרונו לברכה, א גרויסער צדיק און א גרויסער בעל מדרגה. אמאל האט אים דער רבי געזאגט (תני מוה"ר, סימן תמא): "וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? ! קרעכץ עס אויס! ! יעדער מענטש ווערט געבוירן מיט שלעכטע מידות, מען מיינט אז אלעס קומט זיך אים, ער איז אייביג גערעכט; דאס קומט פון די הייסע בלוט וואס איז דא אינעם מענטש. אבער אז א מענטש האט שכל און ער פאלגט דעם רבי'ן וואס האט אונז געגעבן א מתנה "התבודדות", דאס הייסט אז א מענטש זאל אויסשמועסן זיין הארץ פאר'ן אייבערשטן, אים דערציילן אלעס וואס באדערט אים, און אים בעטן אויף אלע שלעכטע מידות וכו', וואלט דער מענטש געהאט א חיים טובים, דאס האט דער רבי געזאגט: "שמואל אייזיק, וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? ! קרעכץ עס אויס! !"

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו זיך אויסצורעדן זיין הארץ פאר'ן אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, העלף מיר עס זאל מיר נישט באדערן יעדע קלייניקייט. רבונו של עולם, העלף מיר איך זאל נישט שרייען, איך זאל נישט ווערן פארלוירן וכו', העלף מיר איך זאל האבן שלום בית, מיר זאלן זיך פארשטיין. הייליגער באשעפער, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל האבן א שיינע לעבן, א לעבן מיט שמחה, א לעבן מיט אמונה, א לעבן מיט ישוב הדעת. העלף מיר אייבערשטער איך זאל נישט זוכן צו זיין גערעכט וכו'"; אז א מענטש שרייט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, האט מען א גוט לעבן. דערפאר זאלסטו פאלגן דעם רבי'ן, בעט כסדר די תפילה וואס איך האב דיר געשריבן, דער עיקר זאלסטו צולייגן זיינע אייגענע תפילות.

ווי מער א מענטש רעדט צום אייבערשטן ווערט אים קלארער זיין אמונה, עס ווערט ביי אים שטארק אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטער, ער ווייסט ביי זיך אז דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש מחזיקא ונקרא, א): "דעת קניית מאי חסרת", ווען א מענטש האט שכל, ער ווייסט אלעס איז דער אייבערשטער - האט ער אלעס, אזא מענטש איז א גליקליכער מענטש. "דעת חסרת מאי קניית", אויב האט מען נישט קיין שכל, מען ווייסט נישט אז אלעס איז דער אייבערשטער - האט מען גארנישט; א מענטש קען האבן געלט איבערן קאפ, אויב לעבט ער נישט מיט אמונה האט ער גארנישט פון זיין גאנצע געלט, יעדע דאלער איז אים נאך א ווייטאג.

(עצתו אמנה ושלח תשי"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין משפחה זאל מיר צוריק אָננעמען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין א בחור העכער די אכצן יאר, איך בין ארויס פון ושיבה שוין איבער צוויי יאר צוריק, און איך בין געגאנגען ארבעטן. מיין טאטע איז נישט געווען צופרידן פון מיר און ווי אזוי איך זע אויס, מיין טאטע און מייע ברודער האבן מיר כסדר זייער פארשעמט און אראפגעקוקט, ביז איך האב נישט געהאט קיין ברירה און איך בין אנטלאפן פון שטוב. איך ווייס אז איך האב נישט גוט געטון, מעצט האב איך שטארק תרטה אויף דעם, און איך האב שטארק חשק צוריק צו גיין אהיים, איך ווייס אבער אז מיין טאטע און מאמע און מייע ברודער גייען נישט וועלן רעדן מיט מיר, און אפילו אויב יא, גיי איך בלייבן דער אויסווארף פון די משפחה, איך וויל זיי זאלן מיר אָננעמען אזוי ווי איך בין, איך וויל שפירן ווי א חלק פון די משפחה. איך בין זייער צעבראכן און איך ווייס נישט וואס צו טון, איך האף דער ראש ושיבה שליט"א האט אן עצה פאר מיר.

י"ש רח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת חיי שרה, י"ט חשוון, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט צעבראכן, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און געבן דיר, דער אייבערשטער האט דיר ליב און ער ווארט צו הערן דיין קול; ער וויל הערן ווי דו רעדסט צו אים, ער וויל הערן אפילו איין ווארט ווי דו רופסט אים; זאג פאר'ן אייבערשטן: "אייבערשטער העלף מיר! איך בין אזוי פארלוירן, איך וויל זיך אויסקומען מיט מייע עלטערן, איך וויל האבן א שיינע לעבן, העלף מיר איך זאל צוריק קומען צו דיר און צו די תורה"; דאס איז די עצה ווען מען איז צעבראכן, מען זאל רעדן צום אייבערשטן; דאס מאכט דער מענטש זאל ווערן אויס צעבראכן און אנהייבן שפירן א געשמאק אין לעבן.

גיי אהיים צוריק צו דייע עלטערן און משפחה; דייע עלטערן וועלן דיר צוריק נעמען מיט ביי'ע הענט, זיי בענקען נאך דיר און ווארטן אויף דיר. עס איז נישט ווי דו טראכטסט אז זיי גייען נישט וועלן רעדן מיט דיר, דייע עלטערן וועלן זיך זייער פרייען אז דו קומסט צוריק אהיים.

עס זיך נישט אויף מיט דיין פארגאנגענהייט, לאז אפ וואס איז געווען. מען טאר זיך נישט ארום דרייען מיט א שולד געפיל אויפ'ן עבר, נאר שטענדיג פארגעסן וואס עס איז געווען און אנהייבן פון פריש, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות ה'ו, סימן כח): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון"; מען קען הערן ווי מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זכרון, זיי פארגעסן וואס עס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, "אבער ביי מיר - זאגט דער רבי - איז שפחה א גרויסע מעלה, ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, און דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער מענטש זעט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פון דאסניי; זיי מכבד דייע עלטערן פון נעצט און ווייטער.

אז דייע ברודער וועלן דיר אריין זאגן וכו' זאלסטו נישט מאכן קיין עסק פון דעם, זאלסטו זיי נישט ענטפערן, וועסטו מיט דעם פאררעכטן אלעס וואס איז געווען. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ח): "ועקר התשובה קשישעם בזיונו, דים וישתק", אז מען ווערט פארשעמט און מען שווייגט אפ, דאס איז דער עיקר ווי אזוי מען טוט תשובה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(צעתו אמונה חיי עדה תש"פ)

דירה. איינמאל אינמיטן דאווענען איז צוקומען צו אים א איד און אים פארגעהאלטן פארוואס זיין תפילין ליגט נישט אויפ'ן ריכטיגן פלאץ... דער איד האט זיך זייער אויפגערעגט און געשריגן אויף יענעם: "וואס ווילסטו פון מיר? אויב זארגסטו זיך אזוי שטארק פאר מיר, דאן זאלסטו זיך ענדערש זארגן פאר מיין גשמיות און נישט פאר מיין רוחניות..."

מוהרא"ש האט געזען וואס דארט איז פארגעקומען און ער איז צוגעגאנגען צו דעם איד און האט אים זייער מחזק געווען, און דאן איז מוהרא"ש אריינגעגאנגען אין שמועס איבער דעם ענין.

אנשי שלומינו פלעגן זאגן: "קודם זארג זיך פאר מיין גשמיות. מיט מיין רוחניות וועל איך זיך שוין אליין אן עצה געבן, מיט מיין גשמיות וואלסטו מיר געקענט ארויסהעלפן..."

רבי מעכעלע ז"ל - ער איז געווען דער זון פון רבי יצחק ז"ל, דער זון פון רבי נתן ז"ע - האט אמאל געהאט צו זיך אלס גאסט, רבי ישראל קארדווער ז"ל.

רבי ישראל האט געבעטן פון רבי מעכעלע אז ער זאל אים אויפנועקן ביינאכט ביי חצות. למעשה האט ער אים נישט אויפגעוועקט און רבי ישראל האט אים פארגעהאלטן דערויף. האט אים רבי מעכעלע געזאגט: "מיין טאטע פלעגט מיר נאכזאגן פון מיין זיידן רבי נתן אז א מכןס אורח דארף זיך נאר זארגן פאר די גשמיות פון זיין גאסט, און נישט אויף זיין רוחניות.

דאס אבער נישט נאר ביי א מכןס אורח. מיר דארפן זיך שטענדיג צוגעוואוינען צו טראכטן ווי אזוי מיר קענען ארויסהעלפן א צווייטן איד. און לאז דוקא ברוחניות, נאר טאקע בגשמיות.

פון די אנדערע זייט דארף מען אבער זיין גרייט נישט צו ווארטן אויף אן הכרת הטוב. נישט אייביג וועט דער צווייטער מכיר טובה זיין אויף דעם וואס מען האט אים געהאלפן. ליידער איז דא א שלעכטע טבע ביי מענטשן אז עס איז זיי שווער צו מכיר טובה זיין דעם וואס האט זיי געהאלפן, און אמאל קען עס נאך גיין נאך ווייטער אז יענער איז גאר א "משלם רעה תחת טובה" - אנשטאט זיך צו באדאנקען און מכיר טובה זיין, וועט גאר יענער צוריק טון שלעכטס.

ווען א איד מיינט עס אבער מיט אן אמת, ער וויל באמת העלפן א צווייטן, ווער ער נישט קוקן אויף דעם. ער וועט זיך מוסר נפש זיין צו העלפן יעדן איינעם, אפילו ווען ער באקומט גארנישט צוריק דערפאר.

ווען א איד דארף הילף, זאל מען זיך נישט דאן זארגן אויף זיין רוחניות, נאר זען מיט וואס מען קען אים העלפן, אמאל קען מען אים העלפן בגוף און אמאל מיט געלט, דער עיקר דארף מען זען אז יענער זאל ארויסגיין א צופרידענער. מען טאר קיינמאל נישט אוועקשיקן א מענטש מיט גארנישט, מען דארף פרובירן צו טון כאטש וואס מען קען.

מוהרא"ש האט דערציילט א מעשה וואס איז פארלאפן אין די צייט פון הייליגן בעל שם טוב ז"ע, וואס פון דעם קענען מיר זיך לערנען די הארבקייט פון צוריק צו האלטן די הילף פון א צובראכענעם איד.

עס איז אמאל געווען א שטאט וואס די ראשי קהלה האבן געהאט דארט א צדקה קאסע מיט וואס זיי האבן ארויסגעהאלפן די ארימעלייט פון שטאט. איינמאל האבן זיי זיך צוזאם געזעצט אויף אן אסיפה דורכצוגיין די ביכער, און זיי האבן געזען אז זיי האבן נישט גענוג הכנסות, זיי האבן געזוכט א וועג ווי אזוי צו שניידן די הוצאות צו קענען באלאנצירן דעם בודזשעט. אבער אנשטאט צו שניידן פון די אומנויכטיגע אויסגאבן, האבן זיי באשלאסן צו שניידן פון די צדקות אין שטאט, צו געבן ווייניגער געלט פאר די ארימעלייט אין שטאט.

דארט אין שטאט איז געווען אן ארימאן וואס האט ממש געלעבט אויף די צדקה קאסע, ער האט גארנישט געהאט אויסער דעם. ער פלעגט באקומען יעדע וואך א שיינע סומע פון די צדקה קאסע, און פון דעם האט ער געלעבט. ווען מען האט אנגעהויבן שניידן פון די צדקות, איז אים זייער עגג געווארן דאס לעבן. עס האט זיך אבער נישט אפגעשטעלט ביי דעם, נאר צוביסלעך האבן זיי אנגעהויבן צו געבן נאך ווייניגער און ווייניגער, ביז דער ארימאן איז געבליבן ממש הונגערן נאך א שטיקל ברויט.

דער באשלוס צו געבן ווייניגער צדקה איז געקומען פון א געוויסן רב וואס ער איז געווען געשטעלט אויף די קאסע. און אזוי ווי דער ארימאן איז געבליבן ממש בעירוים ובחוסר כל, האט דאס געמאכט א גרויסע קטרוג אין הימל אויף דעם רב. און עס איז נגזר געווארן אויף אים גאר א שווערע שטראף רח"ל.

עס האט אנגעהויבן צו ענגערן אינעם קאפ פון דעם רב מחשבות פון כפירות און אפיקורסות רח"ל, און עס איז נישט דורך קיין לאנגע צייט ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וויל זיך גיין שמד'ן רח"ל. איין מוצאי שבת איז ער

שבת איז ער

שאלות ותשובות פרסלב

SORRY

דארף איך איבערבעטן מיין מאמע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דעם פארגאנגענעם ערב יום כיפור האב איך געטראכט צו זיך אויב איך דארף איבערבעטן מיין מאמע, וואס האט מיר געמאכט איך זאל האבן א ביטערע יאר, מיט קיין איין טאג וואס איך זאל קענען זיין פרייליך.

איך דארף האבן חיזוק אויף כיבוד אב ואם, איך בין געווען אסאך מאל חוצפה/דיג צו מיין מאמע, איך בין אזוי ברויג אויף איר, און איך קען ממש נישט שמייכלען צו איר, ובפרט נאכדעם וואס זי האט מיר נישט געלאזט פארן קיין אומאן אויף ראש השנה.

י"ש רח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ויגרא, ט"ז חשוון, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

ערשטנס זאלסטו וויסן אז פארן קיין אומאן העלפט נישט פאר אן עזות פנים, א מחוצף; דער רבי האט בפירוש געזאגט: "איך קען יעדן איינעם העלפן חוץ אן עזות פנים"; א מחוצף האט נישט קיין פלאץ ביים רבי'ן.

צווייטנס, וואס איז בכלל זיין שאלה אויב דו זאלסט איבערבעטן זיין מאמע?! אונדאי זאלסטו איר איבערבעטן, זאלסט פאלן אויף דער ערד און קלאפן על חטא מיט זיין קאפ צום ערד אויף זיין אויפפירונג צו זיינע עלטערן. אף און וויי פאר דעם וואס פירט זיך מיט חוצפה צו זיינע עלטערן, וויי פאר א קינד וואס עפנט א מויל צו רעדן מיט חוצפה צו זיינע עלטערן, וויי פאר א קינד וואס שפעט אפ פון זיין אלטע מאמע!

קוק וואס שלמה המלך זאגט (משלי ל, יז): "עין תלעג לאב, אן אויג וואס שפעט אפ פון זיין טאטע, ו'תבדו ליקחת אם", און דער וואס שפעט אפ פון די קנייטשן פון זיין מאמע (ווען א מענטש ווערט עלטער ווערט דער פנים פול מיט קנייטשן), "יקרה ערבי נחל", זאלן קומען די רויב פויגל וואס זענען גרויסע אקרוים און אים אויסשטעכן די אויגן, "ויאכלוה בני נשר", און די ארלער זאלן אים אויפפעסן.

כיבוד אב ואם איז פון די חמורות שבחמורות; דאס איז פון די הארפטע מצוות וואס איז דא. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי קידושין פ"ג א, הלכה ז'): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, גדול היא כיבוד אב ואם שהעדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מכבודו". רבי שמעון בן יוחאי זאגט, דער אייבערשטער האט אונז באפוילן מען זאל מכבד זיין טאטע מאמע מער ווי מען זאל מכבד זיין דעם אייבערשטן אליינס.

אז זיין מאמע דערבייטערט דיר זיין לעבן איז נישט קיין חירוק צו זיין א מחוצף; אז עס איז דיר ביטער זיין לעבן זאלסטו גיין אין א ווינקל און וויינען צום אייבערשטן ער זאל אנוועק נעמען פון דיר די דינים און עס זאל דיר גוט ווערן אין לעבן.

איך האף צום אייבערשטן אז דו וועסט פון היינט פאררעכטן זיין צוגאנג צו זיין טאטע מאמע, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(עצמו אמונה ויגרא תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 200-7132-845

אריבער געגאנגען צום גלח פון שטאט און אים געבעטן אז ער וויל זיך שמד'ן רח"ל. דאס איז געקומען פון דעם קטרוג וואס איז געווען אויף אים אין הימל אויף דעם וואס ער האט געשינטן די זדקות און די ארימעלייט זענען אויסגעגאנגען פון הונגער.

פאר'ן גלח האט נישט געשמעקט דער גאנצער עסק, עס איז אים געווען זייער מאדנע די גאנצע מעשה. פארוואס זאל א חשוב'ער רב זיך פלוצלינג וועלן שמד'ן? ער האט מורא געהאט אז דאס איז אפשר עפעס אן אונטערגעשטעלטע זאך מיט וואס מען וויל אים עפעס אפטון. און דעריבער האט ער זיך נישט געיאגט צו ערפילן דעם רב'ס פארלאנג.

ער האט קודם אריינגערופן דעם רב און אים מכבד געווען זיך צו זעצן עפעס עסן און אזוי דורכשמועסן די זאך. אינצווישן האט ער געגעבן פאר'ן רב א שטארקע בראנפן, פון וואס דער רב האט געטרינקען אביסל און נאך אביסל, ביז ער איז אראפגעפאלן אינגאנצן שיכור און אנגעלייבן ברעכן, און אזוי איז ער געבליבן דארט שלאפן ארויף דער ערד.

אין די זעלבע צייט איז נאך דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע געווען ביי שלש סעודות אינאיינעם מיט זיינע תלמידים אין די שטאט מעזעביזש, און ער האט געזען מיט רוח הקודש אלעס וואס גייט נעבעך אריבער אויף דעם רב. און ער האט פלוצלינג באפוילן פאר איינע פון זיינע תלמידים אז ער זאל גלייך בענטשן ברכת המזון און מאכן הברכה, און איינשפאנען די פערד און אריבערפארן צו יענעם שטאט צום גלח'ס הויז. דער בעל שם טוב האט אים געגעבן א שטיקל חלה וואס איז געבליבן פון שלש סעודות, און אים געזאגט: "ווען דו וועסט אנקומען דארט, וועסטו שוין אליין פארשטיין וואס דו דארפט צו טו".

דער תלמיד איז גלייך געלאפן און געטון וואס דער רבי האט אים באפוילן. ווען ער איז אנגעקומען צום גלח'ס הויז און געעפנט די טיר, האט ער געזען ווי דער רב ליגט אויף דער ערד אינגאנצן פארשיכורט. דער רב האט זיך ערוועקט און געשפירט אז ער איז זייער הונגעריג, דער גלח האט אים געוואלט געבן עפעס צו עסן, דער תלמיד האט אָבער פארשטאנען וואס ער דארף טון. ער האט ארויסגענומען דעם שטיקל חלה וואס דער בעל שם טוב האט אים געגעבן, און עס געגעבן פאר'ן רב. ער האט געהאלפן דעם רב זיך צו גיין וואשן די הענט און מאכן אן המוציא, און דער רב האט זיך מחי' געווען.

נאכ'ן עסן די חלה, האט דער רב באקומען א שטארקע הרהור תשובה, ער האט אמת'דיג חרטה געהאט אויף זיינע נארישע שלעכטע מחשבות, ער האט זיך געשעמט פון זיך אליין אז ער איז אנגעקומען צו אזא נידריגע מצב, ער איז גלייך אנטלאפן פונעם גלח'ס הויז און ער האט אמת'דיג תשובה געטון.

זעען מיר פון דעם די הארבקייט ווען מען האלט נאר צוריק דאס הילף וואס א איד האט געדארפט באקומען. און עס איז דאך זיכער אז פארקערט, ווען א איד שטרענגט זיך אן יא צו העלפן א צווייטן, דאן וועט ער צוריק באקומען פאר דעם אסאך מער, דער אייבערשטער וועט אים העלפן און גרינגער מאכן דאס לעבן, אזוי ווי ער האט געהאלפן דעם צווייטן איד. (שיחות מוהר"א ש"ח ח' ערך עזרה וחקל ט' ערך זדקה)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (מו)

אין קורצן פון פריער: דער רבי קומט אן אין שטאט איסטאנבול, אויפ'ן וועג צו ארץ ישראל, ווי צוויי מענטשן רודפ'ן אים זייער שטארק.

ריו

דערנאך זענען די צוויי מענטשן אהיימגעפארן, און דער רבי האט געהייסן פאר זיין פאגלייטער ר' יצחק אז ער זאל זיי מיטגעבן פון די עסן און טרינקען און פון די איבריע אלע גוטע זאכן וואס זיי האבן געהאט, און דער רבי האט אויך געוואלט אהיימישקין מיט זיי א בריוו צו זיין שטוב, זיי האבן עס אָבער נישט געוואלט נעמען פון אים, נאר פון ר' יצחק האבן זיי גענומען א בריוו. דער רבי האט אָבער מיט חכמה אריינגעלייגט זיין בריוו אינעם בריוו פון ר' יצחק, און זיי האבן נישט געוואוסט דערפון. און אזוי האבן זיי זיך געזענגט און זענען אהיימגעפארן.

אויפ'ן וועג אהיים האבן זיי געטראכט אז זיי וועלן עפענען דעם בריוו, אפשר וועלן עפעס קענען פארשטיין א רמז ווער ס'איז דער מענטש וואס פארט מיט ר' יצחק [דער הייליגער רבי], ווער ער איז, פון וואו ער קומט, און וואס ער טוט, ווייל זיי זענען געווען זייער גייגריג צו וויסן, דער בריוו איז זיי אָבער עררעץ פארשווינדן געווארן, זיי האבן פארגעסן וואו זיי האבן עס געלייגט, און זיי האבן עס נישט געקענט טרעפן.

ביז ווען זיי זענען אנגעקומען צום גרעניץ אין וואליכיי, דעמאלט האבן זיי געטראפן דעם בריוו, און פונעם בריוו האבן זיי פארשטאנען אז דאס איז טאקע געווען דער הייליגער רבי, און זיי האבן זיך זייער דערשראקן פון וואס זיי האבן געטון.

איינער פון די צוויי מענטשן, דער וואס האט דאס מערסטע פארשעמט און מצער געווען דעם רבי'ן, איז נפטר געווארן גלייך ביים אנקומען צו אהיים.

ריח

ווען ר' יצחק האט געהערט אז דער מענטש וואס האט אזוי פארשעמט דעם רבי'ן איז נפטר געווארן גלייך ביים אהיימקומען, האט ער געפרעגט דעם רבי'ן, "עס שטייט דאך (משלי י"ז, כ"ח) גם ענוש לצדיק לא טוב ל", עס איז נישט גוט פאר א צדיק צו מעניש זיין א מענטש (עין פתרון ק"ה).

האט אים דער רבי געענטפערט מיט א משל. עס איז געווען אמאל א קעניג וואס האט זייער ליב געהאט איינע פון די קינדער פון די מיניסטארן, ער האט אים זייער שטארק מקרב געווען און אים זייער ליב געהאט. שפעטער - ווען ער איז אויפגעוואקסן - האט ער אמאל זיך מעזי געווען פאר'ן קעניג. האט דער קעניג אים געזאגט, "דארפט פארשטיין אז כאטש וואס איך האב דיר זייער שטארק ליב, פון דעסט וועגן קען איך נישט ברעכן דאס געזעץ, און לויט'ן געזעץ קומט זיך דיר טויט שטראף", און דער קעניג האט גלייך געהייסן אים בינדען מיט אייזערנע קייטן און אריינלייגן אין סטרמע.

דארט אין תפיסה האט דער געטרייער קנעכט אנגעהויבן אריינטראכטן איבער די יסורים וואס ער גייט האבן ווען מ'גייט אים הרגענען, און ער האט געזען אז זיין צער וועט נישט אנהאלטן פאר צו לאנג, נאר ביז ווען ער וועט געהרג'ט ווערן. ווען ער האט אָבער געטראכט פון די צער און יסורים וואס דער

א

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

שיינע שבע ברכות אין ישיבה

דעם פארגאנגענעם מוצאי שבת"ק איז אפגעראכטן געווארן אין ישיבה א שיינע שמחת שבע ברכות פאר'ן חשוב'ן חתן מו"ה ארי פיש הי"ו, פילע אנשי שלומינו זענען זיך צוזאמגעקומען פון אלע געגנטער מיטצוהאלטן די שמחה, און אויסדרוקן אן הכרת הטוב פאר'ן חתן וואס האט אויפיל ארויסגעהאלפן די ישיבה אלע יארן.

ביי די סעודה האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט, ער האט ארויסגעברענגט די מעלות פונעם חתן וואס האט גוט אויסגענוצט זיינע בחור'ישע יארן, ער האט געלערנט זייער פלייסיק, געענדיגט צוויי מאל ש"ס, צענדליגע מאל ששה סדרי משנה, און נאך פילע שיעורים, און גלייכצייטיג נאך פיל געהאלפן די ישיבה אויף אויפיל אופנים, און צו די זעלבע צייט געהאט אזאל לב טוב און פרייליך געמאכט יעדן איינעם. דער ראש ישיבה שליט"א האט מעורר געווען אז מ'דארף מיטנעמען די לימודים פון הייליגן רבי'ן אויך אויף נאך די חתונה, זיך שטארקן מיט א נייע פרישקייט, און אזוי וועט מען זייער מצליח זיין אין לעבן.

ביים סוף פון די דרשה האט דער ראש ישיבה שליט"א איבערגעגעבן א מתנה פאר'ן חתן, א זילבערנע "ה", וואס דער רבי זאגט אז דאס איז מסוגל פאר קינדער.

נאכן בעטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טענן, און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעות. **שמח תשמח רעים האהובים!**

איבער טויזנט בריוו פונעם ראש

ישיבה שליט"א אפגעצייכנט די וואך

די הערליכע שאלות ותשובות פונעם ראש ישיבה שליט"א זענען שוין ברייט באקאנט אין די היימישע וועלט, די וואס לייענען דעם גליון יעדע וואך, האלטן מיט ווי עס ווערט אריינגעלייגט יעדע וואך צוויי בריוו אינעם גליון, ארויסגענומען פונעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה", פון אידן וועלכע האבן אנגעפרעגט זייערע ספיקות און צווייפלענישן, און דער ראש ישיבה שליט"א ענטפערט זיי בטוב טעם ודעת מיט די לימודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, לויט ווי מוהרא"ש ז"ע האט אונז געלערנט.

דאס איז אויסער די פילע בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט כסדר פאר די תלמידים, פול מיט עצות און חיווק אין אלע אספעקטן אין לעבן, געבויעט אויף די לימודים פון הייליגן רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש ז"ע האט אונז געלערנט, און פילע אידן זענען שוין אויפגעראכטן געווארן פון די קלארע און געשמאקע הדרכות מיט וואס די בריוו זענען פול. די וואך איז אפגעצייכנט געווארן דער ציפער פון איבער טויזנט בריוו, אויסער די שאלות ותשובות, וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן. אויפ'ן גרויסן פארלאנג האט מען לעצטנס אויך אנגעהויבן איבערצוטייטשן די בריוו אויף לשון הקודש און אויף ענגליש, אז יעדער איד אויף דער וועלט זאל זיך קענען מחיה זיין מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

די אלע בריוו און שאלות ותשובות ווערן געדרוקט יעדע וואך אין א קונטרס "עצתו אמונה", וואס איז דא צו באקומען ביים קרן הדפסה "היכל הקודש" אין וויליאמסבורג. ווי אויך קען מען באקומען דעם קונטרס אויפ'ן נומער 347-509-4908, אדער קען מען עס באקומען אויף די פאסט פאר א מינימאלע אפצאל אויפ'ן נומער 845-200-7132. אדער קען מען עס באקומען אויף בליז פאסט, צוזאמען מיט די טעגליכע חיווק יומי און דרשות, דורכן זיך אויפשרייבן אויף chizikyomi@gmail.com.

די בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א גייען אין די פיסטריט פונעם ספר הקדוש "אשר בנחל", אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט שטענדיג אז אלע זיינע עצות און לימודים נעמט ער פון דארט, מוהרא"ש האט געשריבן אויפ'ן ספרים און בריוו, מיט עצות און חיווק אויף סיי וועלכע מצב א מענטש זאל זיך נאר געפינען. די קונטרסים "עצתו אמונה" זענען ב"ה זייער אויפגעכאפט. צוליב די גרויסע פארלאנג האט מען שוין אין די קורצע צייט געדרוקט אין פארשפרייט שווערע טויזנטער דערפון אין אלע געגנטער. לדעת את המשנה אשר נעשו!

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

בארא פארק - מו"ה יעקב פיש הי"ו
לע"נ זקינו ר' ישעי' ב"ר משה יצחק פיש ע"ה - יארצייט כ"א חשוון

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערעט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

שלום בית

ווי אזוי בויעט מען א צומטוי און ליבשאפט אין שטוב? ווי אזוי קריכט מען ארויס פון א בלאזעדיגע מצב? ווי אזוי האט מען א פרייליכע שבת מיט די ווייב און קינדער? הערט א רייכע שיעור אין דעם נושא אויף: **212-444-9191**
2, 2, 5, 2

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה עזרא בוים הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה בנציון (ב"ר שמחה) יאקאבאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
החתן מו"ה צבי אלימלך אונגאר הי"ו
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502363 / 212-444-9169 / 845-351-9060 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
03303502363 / 212-444-9191 / 845-351-0910 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >

קעניג וועט האבן, האט ער פארשטאנען אז דעם קעניג'ס צער וועט זיין פיל מער, ווייל ער ווייסט דאך אז דער קעניג האט אים זייער ליב, ער וועט זיך זייער בענגען נאך אים, און זיין גאנץ לעבן וועט אים נאכלויפן דער צער. און דערפאר האט דער מענטש אנגעהויבן מער רחמנות צו האבן אויפ'ן קעניג ווי אויף זיך אליין, און ער האט אנגעהויבן טראכטן עצות ווי אזוי ער קען דראטעווען דעם קעניג פון דעם גרויסן צער.

האט ער זיך מיישט געווען אז בושע איז דאך אזוי ווי מיתה (בבא מציעא ג"ח), האט ער געבעטן דעם שר פון תפיסה אים צו טראגן צום קעניג, און ער האט געזאגט פאר'ן קעניג, "איר ווייסט דאך דעם אמת אז דיין צער איז גרעסער פון מיינע, נאר דו קענסט נישט עובר זיין אויפ'ן געזעצן דערפאר מוזטו מיר הרגענען, האב איר אן עצה פאר דיר אז דו זאלסט זען דערצו אז איינער זאל מיר פארשעמען ברבים, און ווען מ'ווערט פארשעמט איז דאך דאס אזוי ווי מ'שטארקט, און מיט דעם וועסטו האבן יוצא געווען דאס געזעצן. דערפאר זאלסטו נעמען עפעס א גזלן פון טורקע, איינער וואס זיין טויט שטראף איז שוין באשטימט, און איר וועל זיך רייצן מיט אים און זיכער מאכן אז ער זאל זיך גוט אויפ'רעגן אויף מיר און מיר פארשעמען און שלאגן ברבים, און אזוי וועל איר שטארק פארשעמען ווערן, און ס'וועט מיר ווערן גערעכנט אזוי ווי איר בין גע'הרג'ט געווארן. דערנאך זאל מען נעמען דעם גזלן און אים הרגענען, וואס דאס האט ער זיך שוין קייט ווי פארדינט פון פריער, אבער מענטשן וועלן מיינען אז מ'הרג'ט יענעם ווייל ער האט פארשעמט א באליבטער קנעכט פונעם קעניג, און אזוי וועט נישט פארשוועטן ווערן דער כבוד פונעם קעניג און פון זיין קנעכט".

די וועלכע זאך מאכט זיך אמאל אז איינער פארשעמט דעם צדיק, און באמת טוט ער מיט דעם א גרויסע טובה פאר'ן צדיק, ווייל מיט די בושות קומט ער אפ דעם וואס ער האט שוין געדארפט נסתלק ווערן, פון דעם וועגן איז דאס דאך אבער נישט קיין כבוד שמים אז מ'זאל זיך נישט אפ'רעכענען מיט איינעם וואס האט פארשעמט א גאר באליבטער קנעכט פונעם קעניג, און צו באשטראפן דעם וואס האט פארשעמט איז אויך נישט גוט ווייל ס'איז דאך נישט גוט ווען איינער ווערט געשטראפט דורך'ן צדיק, ווי דער פסוק זאגט (משלי י"ז, כ"ו) "גם ענוש לצדיק לא טוב", דערפאר מאכט דער אייבערשטער אז עס זאל אויפשטיין אויפ'ן צדיק אזא מענטש וואס זיין ענוש איז שוין באשטימט געווארן, ער איז שוין סיי ווי חייב מיתה פון פריער, און דער אייבערשטער מאכט אז דער מענטש זאל זיך צוזאמטרעפן מיט'ן צדיק אויף איין פלאץ, יענער פארשעמט דעם צדיק און אזוי ווערט דער צדיק געראטעוועט פון זיין ענוש, און דער מענטש ווערט נאכדעם באשטראפט, און ס'קומט ארויס א קידוש שם שמים אז דער מענטש איז געשטראפט געווארן פאר'ן שפעצן מיט א צדיק. אבער באמת איז דער מענטש שוין א גע'הרג'טער פון פריער, "גברא קטילא קטיל" (סנהדרין פ"א), ער האט שוין געדארפט באקומען דעם ענוש פון פאראויס פאר אנדערע געבורות. דער אייבערשטער פירט אלעס מיט א פתק'ליכער און גוטער השבון, "כי ישרים דרכי ה'". (חושע י"ד, א), "ולא עולתה בן" (הפלים צ"ב, ט"ז).

הפלארענע קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"